

Księga Ezechiela

Rozdział 33

Obowiązki proroka-stróża

1. I doszło mnie słowo Pana tej treści: 2. Synu człowieczy, przemów do swoich rodaków i powiedz im: Gdy sprowadzam na jakiś kraj miecz, a lud tego kraju wybiera jednego męża spośród siebie i ustanawia go swoim stróżem, 3. A ten, widząc, że miecz spada na kraj, zatrąbi na rogu i ostrzeże lud, 4. I ktoś usłyszy wyraźnie głos trąby, lecz nie przyjmie przestrogi, i miecz spada i porywa go, to krew spada na jego własną głowę. 5. Głos trąby usłyszał, ale nie przyjął przestrogi, dlatego jego krew spadnie na niego samego, lecz ten, który przestrzega, uratuje swoją duszę. 6. Jeżeli natomiast stróż widzi, że miecz spada, a nie zatrąbi na rogu i lud nie zostaje ostrzeżony, to gdy miecz spada i porywa kogoś z nich, ten ginie z powodu swojej winy, lecz jego krwi zażądam od stróża. 7. Ciebie więc, synu człowieczy, ustanowiłem stróżem domu izraelskiego; gdy usłyszysz słowo z moich ust, przestrzeżesz ich w moim imieniu. 8. Gdy mówię do bezbożnego: Bezbożniku, na pewno umrzesz - a ty nic nie powiesz, aby odwieść bezbożnego od jego postępowania, wtedy ten bezbożny umrze z powodu swojej winy, lecz jego krwi zażądam od ciebie. 9. Lecz gdy ostrzeżesz bezbożnego, aby się odwrócił od swojego postępowania, a on się nie odwróci od swojego postępowania, to umrze z powodu swojej winy, lecz ty uratujesz swoją duszę.

Postępowanie Pana jest słuszne

10. A ty, synu człowieczy, mów do domu izraelskiego: Tak mówiliście: Zaiste, ciężą na nas nasze występki i nasze grzechy i z powodu nich giniemy. Jakże mamy żyć? 11. Powiedz im: Jakom żyw - mówi Wszechmocny Pan - nie mam upodobania w śmierci bezbożnego, a raczej, by się bezbożny odwrócił od swojej drogi, a żył. Zawróćcie, zawróćcie ze swoich złych dróg! Dlaczego macie umrzeć, domu izraelski? 12. A ty, synu człowieczy, mów do swoich rodaków: Sprawiedliwość nie uratuje sprawiedliwego, gdy popełnia występki, a bezbożność nie doprowadzi bezbożnego do upadku, gdy się odwróci od swojej bezbożności. Lecz i sprawiedliwy nie może żyć, gdy grzeszy. 13. Gdy mówię do sprawiedliwego: Na pewno będziesz żył, a on, polegając na swojej sprawiedliwości, popełni występki, wtedy nie będzie się pamiętało wszystkich jego sprawiedliwych uczynków, lecz umrze z powodu występkę, który popełnił. 14. Lecz gdy mówię do bezbożnego: Na pewno umrzesz, a on odwróci się od swojego grzechu, będzie wypełniał prawo i sprawiedliwość, 15. Będzie oddawał zastaw, zwracał to, co zagrabił, postępował zgodnie z zasadami życia, nie popełniając występkę, na pewno będzie żył, nie umrze. 16. Nie będzie się pamiętało żadnych jego grzechów, które popełnił; będzie wypełniał prawo i sprawiedliwość; na pewno będzie żył. 17. Lecz twoi rodacy mówią: Postępowanie Pana nie jest słuszne - tymczasem właśnie ich postępowanie nie jest słuszne. 18. Jeżeli sprawiedliwy odwróci się od swojej sprawiedliwości i popełni

występek, umrze z powodu niego. **19.** A jeżeli bezbożny odwróci się od swojej bezbożności i będzie wypełniał prawo i sprawiedliwość, dzięki nim będzie żył. **20.** A wy mówicie: Postępowanie Pana nie jest słuszne. Każdego z was będę sądził według jego postępowania - domu izraelski.

Wieści o zdobyciu Jeruzalemu

21. W dwunastym roku naszego wygnania, piątego dnia dziesiątego miesiąca przybył do mnie uchodźca z Jeruzalemu z wieścią, że miasto zostało zdobyte. **22.** A wieczorem w przededniu przybycia uchodźcy była nade mną ręka Pana i (Pan) otworzył moje usta, zanim ów przybył do mnie następnego dnia rano; tak więc otworzył moje usta i już nie byłem niemy. **23.** I doszło mnie słowo Pana tej treści: **24.** Synu człowieczy, mieszkańcy tych ruin w ziemi izraelskiej mówią tak: Abraham był jeden, a jednak wziął w posiadanie tę ziemię, nas zaś jest wielu, nam więc dana jest ta ziemia w posiadanie. **25.** Dlatego mów do nich: Tak mówi Wszechmocny Pan: Jadacie z krwią, podnosicie swoje oczy na swoje bałwany i rozlewacie krew - i wy mielibyście posiadać tę ziemię? **26.** Polegacie mocno na swoim mieczu, popełnacie obrzydliwości, każdy hańbi żonę swojego bliźniego - i wy mielibyście posiadać tę ziemię? **27.** Tak mów do nich: Tak mówi Wszechmocny Pan: Jakom żyw, że ci, którzy mieszkają w ruinach, padną od miecza; a tego, który jest na otwartym polu, wydam zwierzętom polnym na pożarcie, ci zaś, którzy są w warowniach i jaskiniach, zginą od zarazy. **28.** I obrócę kraj w pustynię i pustkowie, tak że skończy się dumna jego potęga i opustoszeją góry izraelskie, tak że nikt nie będzie tamtędy przechodził. **29.** I poznają, że Ja jestem Pan, gdy obrócę kraj w pustynię i pustkowie za wszystkie ich obrzydliwości, których się dopuścili. **30.** A o tobie, synu człowieczy, twoi rodacy rozprawiają pod ścianami i w drzwiach domów, mówiąc jeden do drugiego, brat do brata: Nuże, chodźcie i słuchajcie, co za słowo wychodzi od Pana. **31.** I przychodzą do ciebie gromadnie jak lud na zgromadzenie, siadają przed tobą, słuchają twoich słów, lecz według nich nie postępują, bo kłamstwa są w ich ustach, przytakują im, lecz ich serce lgnie do nieuczciwych zysków. **32.** I oto ty jesteś dla nich jak piewca miłości z pięknym głosem i pełną wdzięku grą na strunach lutni; oni wprowadzie słuchają twoich słów, lecz według nich nie postępują. **33.** A gdy to się spełni - a spełni się niechybnie - wtedy poznają, że prorok był wśród nich.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01